

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/229/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202705
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619202705.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. E., nar. XX.XX.XXXX, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, bytom ako matka, dieťa rodičov: matky D.i E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. potokom XXX/X, X. a otca C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXXX C., D., zast. Consiliour Iuris s.r.o., so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletého, takto

rozhodol:

Otec C. E., nar. XX.XX.XXXX, je povinný prispievať na výživu maloletého E. E., nar. XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným zo sumy 150 EUR mesačne sumou 300 EUR mesačne počnúc dňom 25.11.2019, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Zročné výživné na maloletého E. E., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 25.11.2019 do 31.08.2020, vo výške 1 104 EUR je otec C. E., nar. XX.XX.XXXX, povinný zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh matky vo zvyšnej časti zamietla.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Malacky, č. k. 8P/306/2014-21, zo dňa 04.12.2014 v časti výroku o výživnom na maloletého.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.11.2019 žiadala navrhovateľka, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy 150 EUR na sumu 350 EUR mesačne počnúc dňom 01.09.2019. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom OS Malacky č.k. 8P/306/2014 - 21 zo dňa 04.12.2014 súd rozviedol manželstvo navrhovateľky, maloletý bol zverený do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 150 Eur mesačne. V čase rozhodnutia súdu bol maloletý žiakom 5 triedy ZŠ. Navrhovateľka vtedy začínala podnikať a jej čistý príjem bol cca 400 EUR mesačne. Od augusta 2017 otec sám začal prispievať sumou 180 EUR mesačne. Okrem toho otec neprispieva ničím, celú starostlivosť o syna zabezpečuje navrhovateľka sama. Aj keď niekoľkokrát otca žiadala, aby prispel na polovicou vecí, čo syn potreboval a na čo jej výživné nestačilo - dioptrické okuliare, lieky na alergiu, školský výlet, reakcia otca bola odmietavá. V súčasnosti je maloletý žiakom prvej triedy na gymnáziu, začal denne cestovať do Bratislavy. V súvislosti s nástupom do školy vznikli vyššie náklady, synovi sa zhoršil zrak, potreboval nové okuliare, aj náklady na stravu sa s vekom maloletého zvýšili. Teda náklady spojené hlavne so štúdiom syna a jeho potrebami vzrástli a nevládze ich platiť z príjmu, ktorý má - 522 EUR, 24,34 EUR prídavok na dieťa a 180 EUR výživné. Od posledného

určenia výšky výživného ubehlo 5 rokov a nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletého. Matka má vedomosť, že otec prevádzkuje penzión v Slovinsku, informáciu o jeho zárobku nemá. So synom sa občas kontaktuje cez sms alebo facebook. Cez sviatky a prázdniny si syna neberie. V styku so synom mu matka nebráni.

2. Otec maloletého sa k návrhu vyjadril, že s návrhom nesúhlasí a navrhuje, aby súd návrh matky zamietol. Napriek finančnej situácii, v akej sa nachádzal po rozvode manželstva sa snažil prispievať sporadicky aj vyššou sumou. Navrhovateľke opakovane uvádzal, že pokiaľ by to bolo v jeho možnostiach a schopnostiach, prispieval by na výživu viac. Tvrdenie, že nemá záujem sa podieľať na zabezpečovaní potrieb svojho syna, nie sú pravdivé. Vždy sa snaží prispieť synovi na jeho odôvodnené výdavky, napríklad prispel sumou 175 EUR na synov počítač. Taktiež opakovane žiadal syna, aby ho prišiel navštíviť do Slovinska, avšak maloletý na tieto ponuky nereagoval. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pričom platí, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni každého rodiča, z čoho vyplýva, že životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Zákon neustanovuje rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa. Po rozvode manželstva bol psychický aj fyzický stav otca vážny, bol dlhodobo práceneschopný a bol nútený navštevovať psychiatra. Po ukončení práceneschopnosti mu jeho zdravotné problémy neumožňovali vykonávať predchádzajúcu prácu a bol dlhodobo nezamestnaný. Následne sa presťahoval do Slovinska, kde začal pracovať v rámci svojich fyzických možností. V Slovinsku prevádzkuje prenajímanie domu River cottage od 01.06.2019, pričom má v Slovinsku zriadenú živnosť. Uvedený dom má pre účely svojho podnikania prenajatý, za ktorého prenájom platí 600 EUR mesačne a náklady spojené s užívaním tohto domu cca 285 EUR. Navrhovateľka so synom obývajú veľký rodinný dom, ktorého rekonštrukcia prebehla za trvania manželstva, pričom po rozvode nežiadal finančné vyrovnanie. Navrhovateľka vlastní motorové vozidlo a je konateľkou v prosperujúcej spoločnosti. Navrhovateľka má vyššiu životnú úroveň a je logické, že takúto životnú úroveň poskytuje aj maloletému. Vzhľadom na jeho aktuálnu situáciu nie je schopný podieľať sa na životnej úrovni maloletého, ktorú mu nastavila navrhovateľka. Po dlhobodej práceneschopnosti a nezamestnanosti sa nenachádza v dobrej finančnej situácii. Rovnako aktuálna situácia so šírením nákazy COVID - 19 zasiahla do jeho finančnej situácie veľmi nepriaznivo, keďže rezervácie na tento rok má zrušené a nedosahuje žiaden príjem. Najviac je postihnutá oblasť cestovného ruchu. Obáva sa, že táto situácia bude pre jeho podnikanie likvidačná. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nastala podstatná zmena pomerov na jeho strane, keďže momentálne nedosahuje žiaden alebo len minimálny príjem a na zabezpečenie svojich potrieb ako aj potrieb maloletého si musí požičať.

3. V písomnom podaní zo dňa 03.08.2020 otec vyčíslil svoje náklady na sumu mesačne vo výške 566,74 EUR, ako náklady spojené s bývaním 150 EUR, náklady na drogeriu 20 EUR, náklady na oblečenie 20 EUR, lekárska starostlivosť a lieky 70,91 EUR, pôžička 394,83 EUR. Mesačné náklady spojené s podnikaním vyčíslil na sumu vo výške 1400 EUR mesačne, a to ako náklady spojené s prenájom domov vo výške 700 EUR, energie 200 EUR, palivo 200 EUR, údržba domov 100 Eur iné náklady 200 EUR. Ďalej poukázal na to, že vzhľadom na výšku matkou uvádzaných nákladov na maloletého je životná úroveň matky vyššia ako životná úroveň otca, otec nie je schopný podieľať sa na takej životnej úrovni maloletého ako matka vyčíslila. Rodič s nižšou životnou úrovňou sa podieľa na výžive dieťaťa v rozsahu jeho schopností, možností a majetkových pomerov, pričom je názoru, že matkou uvádzané náklady sú nadštandardné. Súhlasil so zvýšením výživného na 200 EUR mesačne. Neskôr na pojednávaní otec uviedol, že by súhlasil s maximálnou výškou výživného 250 EUR, keďže viac v jeho možnostiach nie je. Zároveň navrhol, aby súd vypočul jeho partnerku, ktorá by sa vedela vyjadriť k jeho majetkovým pomerom a jeho životnej úrovni.

4. V písomnom podaní zo dňa 15.08.2020 sa matka vyjadrila, že náklady, ktoré vyčíslila na maloletého sú štandardné, potrebné a nevyhnutné. Matka len chce, aby mal maloletý všetko, čo treba do školy, na seba, stravu, lieky, mohol ísť na krúžok, do kina, kúpiť si knihu. Syn nie je náročný a nepotrebuje značkové veci, keď chce niečo, na čo matka nemá, ide na brigádu. Životná úroveň otca je oveľa vyššia ako tá ich. Pri návrhu na zvýšenie vychádzala z potrieb syna a keď si spočítala príjem otca, tak suma čo žiada je málo, ale synovi to stačí. I pri tých najpesimistickejších predpokladoch je podľa prepočtu matky otec schopný platiť ňou požadované výživné, keďže požadované výživné predstavuje nájom domov, čo otec prenajíma, za necelý jeden deň.

5. Súd sa oboznámil s návrhom, vyjadreniami účastníkov a vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletej a listinnými dôkazmi založenými v spise, ktorými sú: potvrdenie o návšteve školy maloletého, daňové priznanie otca za obdobie od 01.06.2019 do 31.08.2019 a za obdobie 01.09.2019 do 31.12.2019, ročným zúčtovaním preddavkov na daň zo rok 2019, ročným zúčtovaním preddavkov na daň za rok 2019 matky, rodným listom maloletého, prehľadom rezervácií v penziónoch prevádzkovaných otcom, prehľadom ID čísiel otca zistených z internetu, daňovým priznaním matky za rok 2019 spolu s účtovnou závierkou, prehľadom mesačných nákladov maloletého, výpočtom matky predpokladaného zisku otca, výpisom z elektronickej účtovnej knihy otca, odpoveďou na lustráciu v SP na otca a matku a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Otcom navrhovaný dôkaz výsluchom partnerky otca súd nevykonal, keďže to nepovažoval za hospodárne a potrebné pre rozhodnutie súdu vo veci.

7. Matka pri výsluchu uviedla, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k zmene pomerov, čo sa týka nákladov na maloletého. V čase posledného rozhodnutia súd maloletý navštevoval ZŠ, pričom teraz ukončil 1. ročník gymnázia. V minulosti vedela potreby syna zabezpečiť, keďže dedila a aj predala nejaké pozemky. Teraz už nemá čo predať a nedokáže hrať všetky odôvodnené náklady maloletého. Syn cestuje do školy, vzrástli aj náklady na stravu. Maloletý nosí okuliare, je alergik a nosí ortopedickú obuv. Jej príjem je okolo 580 EUR v čistom. Predtým to bolo okolo 400 EUR v čistom. Tiež poberá prídavky na dieťa. Žije sama so synom v rodinnom dome, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve. Užíva firemné motorové vozidlo, ktoré patrí spoločnosti, s ktorou spolu so svojou sestrou podnikajú. Podnikajú v oblasti realitnej činnosti formou s.r.o., kde sú obe spoločničky. Syn nechodí na žiadne krúžky, nemajú na to financie, celkovo náklady na maloletého predstavujú mesačne okolo 610 EUR s tým, že neboli zarátané jeho voľnočasové aktivity, ako kino a dovolenky, preto požaduje sumu 350 EUR mesačne. Na ďalšom pojednávaní doplnila, že je presvedčená, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať sumou 350 Eur mesačne. Výpočet, ktorý doručila súdu, bol veľmi pesimistický, teda je presvedčená, že otec má dostatočné príjmy. Ak otec zvládal platiť pôžičku, ktorú už má splatenú, určite môže platiť aj výživné. Keď sa prihlási na stránku otca, má ubytovanie obsadené. Otec prispieva od podania návrhu sumou 180 Eur mesačne. Nič viac neprispel.

8. Otec pri výsluchu uviedol, že v čase posledného rozhodovania súdu dosahoval príjem okolo 850 EUR v hrubom. Bol zamestnaný v západoslovenskej distribučnej. Pracoval tam 26 rokov. Táto práca bola spojená s častým šoférováním. Začal mať zdravotné problémy s chrbticou, jeho zdravotný stav bol veľmi zlý, bol hospitalizovaný. Po stabilizácii sa do zamestnania vrátil, avšak začal mať psychické problémy, spával len 2 hodiny denne, liečil sa u psychiatra, preto túto prácu opustil. Rok bol evidovaný ako nezamestnaný a potom odišiel so svojou priateľkou do Slovinska, kde jej začal pomáhať so správou penziónu. V súčasnosti podniká tak, že prenajíma penzión, ktorý má v nájme. Za nájom 2 penziónov, ktoré ďalej prenajíma platí 700 EUR mesačne. Kvôli koronakríze nedosahuje taký príjem, ako očakával. Tri mesiace vôbec nemohol ubytovávať. Teraz už môže, ale rezervácie sa kvôli pandémie rušia. Od 01.01.2020 do 28.06.2020 mal príjem 5390 EUR v hrubom. S podnikaním má aj ďalšie náklady. Má ukončenú strednú energetickú školu. Na výživu prispieva sumou 180 EUR mesačne. Je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu na Slovensku, v ktorom žije jeho mama a sestra o veľkosti podielu 1. Motorové vozidlo nevlastní. Na ďalšom pojednávaní doplnil, že jeho príjmy sú vyššie v lete cez sezónu. Zvyšok roka žije z toho, čo zarobil v lete. Pôžička, ktorú uviedol v nákladoch, bola od kamaráta vo výške 9 000 Eur na auto, ktoré potreboval na zásobovanie. V auguste ju splatil. Bol vyhodený zo služobného bytu, teda stúpili mu náklady na bývanie. Platí nájom 350 Eur + energie, teda spolu za bývanie sumu okolo 500 Eur. Býva v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá sa podieľa na nákladoch. Čo sa týka účtovníctva, predložil všetky doklady ktorými disponuje.

9. Kolízny opatrovník sa v konaní vyjadril, že z dôvodu zmeny pomerov na strane maloletého, zvýšenie výživného je nepochybne dôvodné, a to s ohľadom na potreby maloletého a možnosti, schopnosti rodičov. Výšku výživného ponechal na úvahe súdu.

10. Podľa vyčíslenia nákladov doloženého matkou sú náklady na maloletého mesačne vo výške 537,61 EUR, čo vyčísli ako minimálne náklady pozostávajúce z nákladov na bývanie vo výške 102,13 EUR mesačne, okuliare 20 EUR, električka 13,50 EUR, náklady so školou - pomôcky ZRPŠ 17 EUR, obedy v škole 35 EUR, školský výlet 15 EUR, tanečná 10 EUR, mobil 3.98 EUR, lieky 27 EUR, drogeria 25

EUR, holič 15 EUR, strava 204 EUR šaty a obuv 50 EUR. V septembri uviedla jednorazový výdavok na batoh, tašku a kabát vo výške cca 180 EUR.

11. Z daňového priznania za rok 2019 spoločnosti D., v ktorej je matka spoločníkom, súd zistil, že táto spoločnosť dosiahla výnosy z hospodárskej činnosti vo výške 43.244 EUR pri nákladoch 47.350 EUR, t.j. výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti - 4106 EUR a celkový výsledok hospodárenia za účtovné obdobie vo výške -5484 EUR. Z ročného zúčtovania preddavkov na daň matky za rok 2019 súd zistil, že matka mala zo závislej činnosti od spoločnosti D. s.r.o. zdaniteľný príjem spolu vo výške 7482,78 EUR, t.j. 623,56 EUR mesačne.

12. Z daňového priznania otca súd zistil, že za obdobie od 01.09.2019 do 31.12.2019 mal otec z podnikateľskej činnosti príjem vo výške 3.777 EUR pri výdavkoch 3021,60 EUR, t.j. základ dane vo výške 755,40 EUR. Z elektronickej účtovnej knihy otca súd zistil, že v roku 2020 otec vystavil za obdobie od 06.01.2020 do 17.07.2020 faktúry na sumu spolu vo výške 8.703,20 EUR.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

16. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

17. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

19. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

23. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

24. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo

o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

25. Záujem maloletého dieťaťa je pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa dieťaťa týkajú vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Zákona o rodine).

26. Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletému upravená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/306/2014-21 zo dňa 04.12.2014. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na strane maloletého od poslednej úpravy výživného nastala zásadná zmena pomerov. Maloletý v čase poslednej úpravy výživného bol v 5. ročníku ZŠ, pričom v súčasnosti je už žiakom 2. ročníka na gymnáziu, čím prirodzene vzrástli náklady na maloletého. V čase poslednej úpravy výživného matka v tom čase začínala s podnikateľskou činnosťou a otec za obdobie od 1/2014 do 11/2014 dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 603,53 EUR, pričom poberal aj nemocenské dávky.

27. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti súd zohľadnil odôvodnené potreby maloletého, výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého a možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca maloletého, teda povinného ako aj matky maloletého. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne rodiča je objektívne zisiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napríklad výška mesačných nákladov rodiča, a to v súhrne, ale aj v jednotlivých položkách. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné. Cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné (Krajský súd Trenčín, sp.zn. 6Co/1162/2015).

28. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je tiež vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac.

29. Vzhľadom na vek dieťaťa a jeho odôvodnené potreby s prihliadnutím na majetkové pomery oboch rodičov, má súd za to, že zvýšenie výživného zo sumy 150 Eur na sumu 300 Eur mesačne je primerané. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených nákladov na maloletého. Podľa matkou doloženého vyčíslenia má s maloletým náklady zodpovedajúce jeho potrebám a veku a súd ich nepovažuje za nadštandardné. Otec si musí uvedomiť, že všetka starostlivosť o maloletého je už dlhodobo výlučne na matke a náklady na maloletého nepochybne od posledného určenia výživného značne vzrástli, maloletý dochádza na strednú školu do Bratislavy, nosí okuliare, je alergik. Otec do určitej miery túto skutočnosť reflektoval, keď sám začal prispievať sumou 180 EUR mesačne, avšak ani toto navýšenie zo strany otca uvedený nárast nákladov dostatočne nemohlo kompenzovať.

30. Matka si vyživovaciu povinnosť plní v značnej miere výkonom osobnej starostlivosti o maloletého, ktorá je postavená na roveň finančnému plneniu. Otec maloletého sa nijakým spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloletého, čo musel súd pri výške výživného zohľadniť, záujem otec javí sporadicky, maloletý s otcom netrávi žiaden čas, keďže otec žije v zahraničí. Súd je toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého platiť súdom stanovené výživné. Otec je muž v produktívnom veku. Skutočnosť, že by otcom spomínané zdravotné problémy bránili otcovi vo vykonávaní zárobkovej činnosti a dosahovaní adekvátneho príjmu, nebola v konaní preukázaná. Otec argumentoval počas konania aj tým, že zatiaľ nedosahuje zo svojej podnikateľskej činnosti dostatočne vysoký príjem, a to ako aj s poukazom na vzniknutú situáciu s ochorením COVID-19.

31. Súd v tejto súvislosti poukazuje na tzv. princíp potenciality príjmu. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na

skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018).

32. Je pravdou, že situácia so vzniknutou pandémiou zasiahla do cestovného ruchu a mala bezpochyby vplyv aj na dosiahnutý zisk otca. Obdobie, počas ktorého boli ubytovacie zariadenia uzavreté, však bolo len dočasné a z elektronickej účtovnej knihy otca vyplýva, že jeho podnikateľská činnosť nebola úplne utlmená, pričom sám otec udáva, že vrchol jeho ziskov je až v letných mesiacoch, z čoho potom nasledovnú časť roka žije. Otec sám podľa svojich tvrdení bol schopný do augusta 2020 splácať pôžičku mesačne vo výške 394,83 EUR, pôžičku už splatil, čo samo o sebe tiež poukazuje na to, aké sú možnosti a schopnosti otca a dokladuje aj jeho životnú úroveň. Súd nemal za preukázané, že by životná úroveň otca bola skutočne nižšia ako životná úroveň matky a maloletého, ako otec udával a mal za to, že je namieste, aby sa otec na zvýšených nákladoch na maloletého v adekvátnej miere podieľal.

33. Súd zaviazal otca maloletého povinnosťou prispievať na výživu maloletého zvýšeným výživným zo sumy 150 EUR mesačne sumou 300 EUR mesačne, a to od podania návrhu, preto musel rozhodnúť aj o zročnom výživnom ku dňu vyhlásenia rozhodnutia t.j. za obdobie od 25.11.2019 do 31.08.2020. Súd započítal do zročného výživného sumu otcom hradeného výživného, ktoré počas celého obdobia hradil vo výške 180 EUR mesačne. Zročné výživné za uvedené obdobie tak predstavuje sumu 1 104 EUR a pozostáva z alikvotnej časti výživného za mesiac november 2019 vo výške 24 EUR (120/30 x 6 dní) a výživného za obdobie mesiacov december 2019 až august 2020, t.j. 9 mesiacov x 120 EUR (1080 EUR + 24 EUR), ktoré je otec maloletého povinný uhradiť v zmysle ust. § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

34. Vo zvyšnej časti súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, keďže sa návrhom domáhala zvýšenia výživného na sumu 350 EUR mesačne a súd výživné zvýšil na sumu 300 EUR mesačne. Súd ďalej nepriznal výživné od 01.09.2019 ako požadovala matka, ale až odo dňa podania návrhu, keďže nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného späťne a matke nič nebránilo podať návrh na zvýšenie výživného skôr.

35. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení). Ak ide o rozhodnutie vo veciach starostlivosti o maloletého, styku s maloletým alebo inej ako peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. C.m.p.).